

OFFLINE NR.2 • 2020

Offline er et tidsskrift for
Linjeforeningen Online

Redaktør:

Elias B. Vågan
elias.vagan@online.ntnu.no

Marked:

Sigrun Nummedal
sigrun.nummedal@online.ntnu.no

Økonomi:

Carl Smestad

Grafisk profil:

Beate Hay Sandmo
Endre Ulberg
Håkon Halldal

Layoutansvarlig:

Elias B. Vågan

Forside:

Elias B. Vågan

Medvirkende:

Ole Jacob Brunstad
Hanne Brynildsrud
Leo Gimre
Henrik Giil Liisberg
Pål Andreas Morholmen
Benedicte Myrvoll
Thomas Ramirez
Peter Rydberg
Carl Smestad
Catriona Tørklep
Henrik Wæhre

Gjesteskribenter:

Alexander Meldal Andersen
Aslak Hollund

Trykk:

CopyCat
Opplag: 280
Dato: 30.04.2020

Kontakt:

Redaksjonen, Prokom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 9
7034 TRONDHEIM
<https://online.ntnu.no/offline>

Redaktørens

Det er virkelig en anspent tid vi lever i om dagen! Uten Online sine tiltak med Minecraft-server og pokerteam, vet jeg ikke hvor jeg skulle gjort av meg. Oppi det hele skal jeg innrømme at jeg hadde mine tvil om det ble noe av denne utgaven i det hele tatt, men her er vi!

Dette er dessverre den siste utgivelsen av Offline med meg som redaktør. Da tenker jeg at det er på sin plass å benytte anledningen til å si takk til alle de positive tilbakemeldingene jeg har fått siden i fjor høst! Uansett så har jeg stor tro på at tidsskriftet lever videre i samme kvalitet som alltid. Jeg gleder meg også til å se hva Prokom gjør med forsiden etter jeg er borte.

Jeg merker også at stadig flere reiser hjem fra Trondheim på ubestemt tid, og det er jo nokså forsvarlig nå som alle eksamener er blitt hjemmeeksamener. Men for å være dødelig ærlig så liker jeg meg mest i Trondheim, sånn hvis man først skal sitte inne. For meg er det ikke mange ting som slår lyden av piskende regn fra tak og

vinduer når man sitter i dyna foran PC-en med morgenkaffen i hendene. Og er det én ting som ikke har reist fra denne bartebyen ennå, så er det regnværet.

Uansett så har vi valgt å droppe «Tett På»-spalten i denne utgaven til fordel for en innføring i Nachlak-kulturen som står så sterkt i linjeforeningn vår. Og til tross for at ekskursjonen for tredjeklasse ble avlyst i år, så har vi fortsatt klart å skvise inn en artikkel om den.

Én av hovedsakene vi har diskutert i Prokom i disse dager gjelder distribusjon av Offline. Det er tross alt litt vanskelig å ha tradisjonelt slipp på kontoret med stor fest og kake. Heldigvis er vi så privilegerte at at vi har Online-webben til disposisjon. Jeg vet at det ikke er helt det samme å lese magasiner i PDF-format, men vi planlegger å gi dere alle en skikkelig utgave i papir så fort det lar seg gjøre!

Elias B. Vågan
Redaktør, Offline

Innhold

- 4 Styreord
- 6 Tilbake til Nåtiden
- 8 Obskure Musikksgangere
- 11 Random Reddit Reviews
- 12 Hva er Egentlig Hovedstyret?
- 14 Nachlak
- 16 En Hvit Måned
- 18 Intervju m/John Titor
- 22 Bedpres-Kok
- 24 Ikkeekskursjonen til Kenya
- 26 Surfetur til Portugal
- 28 Sild i Tønne
- 30 Akademika vs Internett
- 32 Genfors Memes 2020

STYREORD

Jeg hadde håpet å skrive til dere under bedre omstendigheter. Det var virkelighetsfernt for meg at min første utfordring som leder skulle være å avlyse alt vi holder så kjært som følge av coronaviruset. Min umiddelbare reaksjon var ganske tung. Jeg var klar for å gi så mye for dette vervet, og jeg følte at jeg allerede hadde måtte ta et tap. Jeg vil benytte styreordet til å dele noen tanker som står meg personlig nær, og tror følelsen av tap og mislykkethet preger mye av landet vårt nå.

Selv om korttidsutsiktene for 2020 ser litt dystre ut, er det krisetider som definerer oss. For meg definerer Online seg blant de som plukker opp stridsøksen og nekter å stoppe med å gjøre det vi gjør best, nemlig å selge trivsel. Tapet jeg følte på da jeg gikk fra skolen dagen vi avlyste alt, konverterte dere til en seier for samværet og trivselen ved å skape alternative arrangementer på rekordtid. Jeg var bekymret for at alt ville stoppe opp, men jeg tok feil. De som tok det som den største selvfølge å fortsette komitearbeidet har bevist over meg selv at det var min minste bekymring. Jeg er takknemlig for at vi kan stå hverandre nær selv om forutsetningene tilsier det motsatte. Online viser seg fra sin beste side, og jeg er overbevist om at vi vil komme styrket ut av det.

I dag utfordrer jeg deg som leser dette til å delta på et arrangement vi gjennomfører i tiden vi er i nå. For eksempel kan veldig mye morsomt skje når du samler 15 understimulerte onlinere i Discord med Minecraft som samlepunkt!

Mathias Fossum

Mathias Fossum,
Leder i Online

Oi, for noen uker det har har vært –
og for noen uker det fortsatt vil bli.
Hyppig vasking og spriting av
hender – du store, rare tid!

Først ikke gi klem, så til slutt
ikke møtes
selv om sosial omgang nå
sikkert sårt søkes.

Da er det fint at vi har en arena
der du og dine medstudenter
kan få riste litt på bena.

Hva skjuler seg på lekeplassen
denne uken, tro?
Gå inn og sjekk oi.bekk.no.

Tilbake til nåtiden

Det har vært en lang dag. Jeg orker virkelig ikke prate om det. Vit bare at jeg med ett sitter igjen med en tidsmaskin i lommen, og at jeg nå har muligheten til å hoppe frem og tilbake i tid når enn jeg vil. Hva nå?

Tja. Mulighetene er mange, men det mest åpenbare her ville jo vært å benytte muligheten til å skaffe meg mæd spenn. Studielånet strekker nemlig ikke lenger enn bolig i en pappeske, skittent drikkevann og Mellombar for de resterende fem tusenlappene, så å satse på lotto fra fortiden er absolutt et smart valg. Å skaffe vinnertall fra tidligere utdelinger er null problem. Alt jeg trenger nå, er å vite hvilket år jeg vil reise til! Som en uinspirert Netflix-serie med alt for høyt budsjett, bestemmer jeg meg for å besøke 80-tallet. Jeg stiller inn duppeditten min, og gjør meg klar til å oppleve en splitter gammel årstid med masse funky jazz og crack cocaine. Idet jeg trykker på knappen, dukker det opp en skikkelse som roper “STOPP!” og slår meg direkte i testiklene. “Au”, tenker jeg. “Nå drar jeg til åttitallet med vondt i ballene”.

Knuste diskokuler

Det er ingen tvil her i gården. Den usedvanlig kjekke mannen som forsøkte stoppe meg fra å reise tilbake i tid, var meg selv. Fra fremtiden. Samme outfit og greier. Hvorfor fremtids-meg benyttet vold for å begå tidlig spontanabort på meg selv, det vet jeg ikke. Men én ting er sikkert. Da jeg slo meg i ballene, gjorde jeg meg en større bjørnetjeneste enn ti-kroners dopapir fra Bunnpris. Samme det, jeg har ankommet 80-tallet og har en jobb å gjøre.

Jeg ser meg rundt, og innser at jeg ikke har peiling på hvor jeg er. Å traske bortover veien som en andunge med cerebral parese hjelper meg neppe, og fravær av internett gjør meg totalt ubrukkelig. Med ett føler jeg meg forvirret, hjelpesløs, og frakoblet samfunnet. Hvis verden var en flyplass, ville jeg vært en trehjulssykkel. Jeg må finne en annen løsning. Det enkleste ville jo vært å reise tilbake til nåtiden, sjekke

Google Maps, og så komme tilbake når jeg vet hvilken retning sør-nord er. Ok, det gjør jeg! Jeg stiller inn tidsmaskinen nok en gang, og ferder hjem til tiden med skyhøye boligpriser og en deprimer Billie Eilish. “NYYYEEH”, hører jeg plutselig fra min høyre, og kjenner testiklene fyke opp gjennom tarmene mine. Gærningen fra fremtiden gjorde det igjen! Å reise i tid medførte visst helt andre problemer enn jeg så for meg.

Som nylig erklært evnukk, ankommer jeg irritert 2020 og forsøker slå opp hvor i alle dager nærmeste Joker lå anno 1981. Ikke grunnlagt enda. Ugh. Jeg får vel bare bite i det sure lavpris-eplet og dra til Rema 1000 i stedet. Det hjelper ikke å vite at kjeden het Rema 500 på den tiden, antagelig for å indikere at omsetningen deres var på rundt 500,- i året. Uansett sikter jeg meg nok en gang tilbake på 80-tallet, nå som jeg vet hvor jeg skal gå for å kjøpe lodd. Forutsigbart nok dukker fremtids-meg opp i løse luften for å nok engang skade mine edle deler, og det er ingenting jeg kan gjøre med det. Frustrasjonen over å vite at denne personen allerede har opplevd alt som skjer med meg, og at jeg ikke kan forhindre noe av det, bygger seg opp. Jeg kan ikke ta igjen, han vet jo alt jeg skal gjøre før jeg gjør det. Jævla paradoks.

Tid for noe annet

Idet jeg lander i fortiden, er jeg sint men målbevisst. Det verker i hele kroppen. Rema 500 er ikke langt unna, og jeg kan praktisk talt lukte millionene som senere skal brukes på fond- og pensjonssparing. Ja, jeg er ansvarlig med pengene mine. Saksøk meg. Omsider ankommer jeg butikken, går bort til kassadama med minst bart, og... innser at mine 2020-cash ikke er gyldige i fortiden. Typisk! Jeg har ikke vært så fortvilet siden Martin Garrix headlinet UKA 17. Og verre blir det, jeg vet jo at fremtids-meg kommer til å flate ut ballene mine ved første anledning. Det her orker jeg ikke mer. Jeg føler for å ta hevn, men hvordan? Hvis jeg ikke kan ta hevn på meg selv fra fremtiden, hvem kan jeg hevne meg på? Den eneste jeg kan tenke meg er meg selv... fra fortiden. Det er det eneste rette. Jeg bretter opp ermet og gjør klar boksearmen. Tidsmaskinen stilles inn på 2020, med samme dato og tid som jeg opprinnelig dro. This fucker is going down.

Det er vel noe sånt som hadde skjedd om jeg begynte med tidsreise. Virker dritt. Tror jeg heller bare ser på Netflix.

TEKST: PETER RYDBERG

ILLUSTRASJON: PETER RYDBERG

HEARD MUSIC REVIEW

Det er mye rar musikk der ute. Vi har alle opplevd det. Du sitter å hører på den gamle spillelisten din på Spotify, den som skulle bli «sykt bra» og som du skulle «fylle med 300 sanger» og få «masse followers», men som du endte opp med å bli lei av før du nådde 20 sanger. Men så spiller den siste sangen ferdig, og Spotify sin mystiske autoplay-algoritme går til verks...

Mongolsk strupesang

Da jeg først foreslo å skrive en artikkel om rare musikk sjangere, var det første forslaget «mongolsk strupesang». Hvaforno? tenkte jeg. Så jeg googlet litt rundt, og jeg ble mildt sagt positivt overrasket!

Mongolsk strupesang er nok noe av det mest spesielle du kommer til å høre. Hvis en didgeridoo og et menneske på et eller annet merkelig vis hadde klart å formere seg, så hadde nok det groteske misfosteret hørtet ut som noe lignende til en mongolsk strupesanger. På en eller annen snodig måte klarer de å lage en vibrerende hovedtone bak i halsen, mens de samtidig lager flere toner over og under hovedtonen. Syngingen er ofte ledsaget med en Morin Khuur (en tradisjonell mongolsk gitar), som bare skrur kulheten opp til 11. Ingenting, og jeg mener ingenting, gir deg mer lyst til å hoppe på en hest og erobre store deler av det eurasiske kontinentet enn mongolsk strupesang og Morin Khuur-soloer.

Da jeg hørte på det første gang, tenkte jeg at dette var noe man ville hørt på en rockekonsert på en alien planet. Så fort jeg begynte å gjøre research, ble jeg overrasket over at jeg nesten hadde rett! I Star Wars Jedi: Fallen Order, så har et mongolsk rockeband kalt The HU laget noe av musikken. Og siden mongolsk tydeligvis ikke hørtet utenomjordisk nok, så lagde de et nytt språk bare for de sangene. Så mongolsk strupesang har faktisk begynt å snike seg inn i mainstream media.

Så hvis du liker litt mystisk folkemusikk der du ikke forstår en dritt av teksten, som musikken i The Witcher 3 eller HBO-serien Vikings, vil jeg definitivt anbefale å sjekke ut mongolsk strupesang. Jeg ville startet med The HU, for ikke bare har de helt sykt kul musikk, men musikkvideoene deres er helt latterlig badass og cinematiske. Du kommer til å forstå hvorfor kineserne bygget den muren, for å si det sånn.

Skweee

Skweee er... vel, det er Skweee. Ja, det skrives med tre e'er. Ikke spør hvorfor. Ingen vet. Joda, det heter tydeligvis det fordi man skal "squeeze" ut de mest interessante lydene som mulig. Hilarious, am I right? Men etter å ha hørt på det en liten stund, så skjønte jeg etterhvert hvorfor det het det. Musikken er veldig... skweee-ete, hvis det gir mening. Med en kombinasjon av synth og funky basslinjer er det faktisk ikke så verst.

Musikken i seg selv er veldig repetitiv, og det er nesten ikke noen vokaler. I starten syntes jeg det var litt kjedelig å høre på, og sona det egentlig litt ut mens jeg begynte å gjøre andre ting. Etter at en halvtime hadde sust forbi, innså jeg at dette var jo perfekt bakgrunnsmusikk! Skweee blir litt som lofi hip hop sin fetter. Som har ticks. Og har en liten greie for robotporno.

Det som overrasket meg mest, var å finne ut at våre naboer i øst faktisk lagde denne merkelige lille vanskapningen av en musikk sjanger. Med et utspring i Sverige og Finland på slutten av 2000-tallet, har skweeee sakte men sikkert blitt utbredt i Europa og Nord-Amerika. «Men jeg hadde aldri hørt om skweee før denne sammenslengte artikkelen midt i et obskurt tidsskriv!» tenker du sikkert. Jepp, det hadde ikke jeg heller. Det er tydeligvis fordi hardcore skweee-fans foretrekker å eksklusivt bruke vinyl når de skal høre på pling-plong-rabalderet sitt. Men, heldigvis for oss har det begynt å komme ut på digitale plattformer. Så hvis du er nysgjerrig, sjekk ut «The Sound of Skweee»-spillelisten på Spotify, og se hva du synes! Hva er det verste som kan skje? At brødristeren din tolker det som klarsignalet den har ventet på til å starte robot-revolusjonen?*

*Offline tar ikke ansvar for eventuelle skader og lemlestelser som følge av en feilslått robot-revolusjon.

Deathgrass

Har du noen gang lurt på hva du hadde fått hvis hillbilly-barnebarnet til country og emo-barnebarnet til metal hadde hatt en ubeskyttet one night stand? Nei? Bare meg? Hmm... Uansett! Da hadde du fått deathgrass! Fordi hvem har ikke lyst å høre på mørke, gotiske tekster om døden ledsaget med banjo og fele?

Deathgrass er altså blandingen av bluegrass musikk og deathmetal. Disse to sjangerne er jo temmelig langt fra hverandre på det musikalske spekteret, så jeg var veldig nysgjerrig på hva resultatet ville bli. På en side har du en sjanger ofte forbundet med kristendom, Jesus og det lykkelige cowboy-livet, mens på den andre siden har du en sjanger ofte forbundet med påtenning av kirker, djevelen og generell darkness.

Så jeg satt meg ned, fant spillelisten «The Sound of Deathgrass» og holdt meg fast. Når de første ordene jeg hørte var «y'all motherfuckers need Jesus», visste jeg at dette ville bli interessant.

Deathmetal-hjørnet stiller sterkt i denne fusjonen, og bidrar med blant annet syke el-gitar-soloer, buldrende tromming, skrikende stemmer som rasper hardere enn osterasperen min og generell distortion sammenlignbar med høyttaleren på skuddårsfesten.

Men bluegrass-hjørnet er ikke noe å kimse av! Med banjo-spilling mer intens enn naboen min sitt hat for subwooferen min, stryking av fele så rask at karen fra Primitive Technology vidoene blir sjalu og bare generelle feel-good country vibes, så blir det en jevn og harmonisk kamp mellom død og rednecks.

Etter å ha hørt på det en stund har jeg kommet fram til konklusjonen at dette ikke er helt min greie. Jeg digger banjoer like mye som den neste karen, men det ble litt for mørkt for min del. Men hvis du er ute etter den jeg-digger-døden-fordi-da-får-jeg-møte-Jesus-vibben, så bør du definitivt sjekke ut Death Grass.

Black MIDI

Og sist, men ikke minst, Black MIDI. Denne musikk sjangeren, hvis du kan kalle det musikk, er virkelig noe for seg selv. I et nøtteskall, så tar du PC-versjonen av den irriterende piano-appen du alltid får reklame for på YouTube, den der notene kommer ned fra toppen også må du trykke på riktig tangent i tide. Så eksporterer du notearket, fyller inn så mange millioner noter som du klarer, og importerer det tilbake igjen. Ord kan ikke beskrive resultatet, så jeg tror det er best hvis du hører på det selv. Her er det viktig at du får med deg 4:10 og utover, det er der det virkelig blir "blacked".

Du sitter sikkert nå med hodet på skrå, kjeven litt hengende og med masse spørsmål. Hva i alle verdens dager var det jeg utsatte ørene mine for? Why did they have to do my boy Edvard Grieg like that? Hvorfor leser jeg fortsatt denne artikkelen? Det går fint, vi klarer dette sammen.

OK, det vi nettopp så var Black MIDI. De som lager det blir kalt "blackere" (jeg vet hva du tenker, stopp) og navnet kommer fra at notarkene blir helt svarte fordi det er så mange noter oppå hverandre. Ingen vet hvor Black MIDI kom fra, og hvem det gudsforlatte individet som bestemte seg for å starte denne merkelige trenden er. Det eneste vi vet er at jo flere noter, desto bedre.

Det som er nytt i Black MIDI-scenen er å fargekoordinere notene, så de lager kule optiske effekter mens de raser ned skjermen mot det stakkars, morbanka digitale pianoet som virkelig ikke får nok betalt. Fordelen med dette er at det gir uttørka skribenter som meg noe unikt og komplekst å ha som bakgrunn på artikkelen, med minimal innsats!

Så hvis dette er en musikk sjanger som du vil høre mer på, først og fremst, skaff hjelp. Denne sosiale karantenen gnager på oss alle, det går fint. Hvis du fortsatt insisterer, så ville jeg bare søkt opp «Black MIDI genre» på YouTube og stålsatt hodetelefonene.

TEKST OG FOTO: HENRIK GIIL LIISBERG

Hva er egentlig Hovedstyret?

Du har muligens fått med deg at Bedkom driver med bedriftsarrangementer, at Arrkom lager fest, og at Prokom produserer det bladet du leser i akkurat nå. Det du kanskje ikke vet like mye om, er Hovedstyrets oppgaver.

Online er en rimelig stor organisasjon, og det er ikke alltid like lett å vite hva som foregår bak i kulissene. Man ser som regel hver enkelt komité gjøre sitt arbeid med å arrangere og skape trivsel, mens Hovedstyret gjerne jobber mer i det skjulte. Derfor tenkte jeg at jeg kunne løfte litt på teppet, og vise dere hva vi egentlig driver med!

Oppbygning og struktur

Først kan vi se litt på hvordan styret faktisk er bygget opp. Hovedstyret er organet over komitéene, og ligger nest øverst i Online-hierarkiet (med Generalforsamlingen på toppen). Styret har frem til forrige generalforsamling bestått av lederne av kjernekomiteene, i tillegg til leder, nestleder og økonomiansvarlig for Online. Dette ble endret til at det nå sitter en egen styrerepresentant

fra hver komité, mens komitéleder har blitt en separat rolle. Komitéene som er representert i styret er Arrkom, Bedkom, Dotkom, Fagkom, Prokom og Trikom. I tillegg har lederne av Seniorkom og Bankom møte og talerett. ITV (Instituttstillitsvalgt) og representant fra Realfagskjelleren blir også invitert på møtene.

Når selve sammensetningen er unnagjort, går vi over til hva som skjer i styret. HS møtes en gang i uken for å både oppdatere hverandre på hva som har skjedd siden sist, og for å fortelle hva som skal skje fremover i de ulike komiteene. Etterpå går styret gjennom saker som har dukket opp som angår Online innad og utad. Dette kan være saker som enten har kommet inn på mail, blitt tatt opp av en komité, eller noe vi selv ønsker å arbeide med. Vi diskuterer oss gjennom saken og

forsøker å finne ut hvordan vi ønsker å stille oss til den. Som regel ender det i enten et tiltak eller en avstemming, dersom vi føler at saken er ferdig behandlet. Disse sakene kan være alt fra budsjettendringer, til hendelser knyttet til arrangementer, til problemstillinger rundt campus og A-blokka.

De faktiske arbeidsoppgavene

Når det gjelder de konkrete arbeidsoppgavene til Hovedstyret, så koker det ned til å sørge for at studiehverdagen til informatikerne er så bra som mulig, i tillegg til å prøve å finne ut hvordan linjeforeningen kan bli enda bedre. I saker som angår studentene, har styret et samarbeid med både instituttet, NTNU, og andre foreninger for å passe på at våre studenter får sin stemme hørt. En av de største sakene der dette har vært veldig viktig var samlokaliseringssaken, som nå har blitt mer eller mindre fullført da Kalvskinnet kom opp over jul. Denne saken har pågått i ca. tre år, og i løpet av den tiden har styrene sammen med ITV-ene jobbet iherdig for å passe på at det skulle gå så knirkefritt som mulig. Utenom dette, diskuterer styret ulike tiltak og forbedringer som kan settes i gang innad i linjeforeningen og som kan forbedre studiemiljøet, arrangementene, eller rutinene våre.

Styret har også i oppgave å sørge for et godt forhold til de andre linjeforeningene og eksterne aktører. Vi representerer Online på immatrikuleringsball og andre sammenkomster, samt utveksler erfaringer og bygger et nettverk som vi kan dra mye nytte av i

arbeidet vårt. Utenom dette møter styremedlemmene av og til opp på ulike møter med NTNU, fakultetet, instituttet, eller med de andre linjeforeningene. Et eksempel er Linjelederforumet, der alle linjelederne møtes månedlig for å diskutere saker som påvirker flere av linjeforeningene. Vi er også med i FIF (Forente IT-Foreninger) som er et forum for alle IT-linjeforeningene i Norge. Der tas det opp viktige saker som angår IT-studentene, slik som sommerjobbsaken der det ble jobbet for en felles søknadsfrist for IT-sommerjobbene.

Ta kontakt!

Hovedstyret kan virke utilgjengelige, og det kan være vanskelig å se hva styret egentlig gjør. Likevel ønsker vi veldig gjerne å være tilgjengelig for alle studentene på informatikk uavhengig av hvem du er, og hvilket utgangspunkt du har. Vi tar imot alt av ros og kritikk, og har du forslag eller innspill til noe du tror vi kunne jobbet med, vil vi veldig gjerne ta det imot! Du kan nå oss på kontakt@online.ntnu.no, eller bare stille en av oss et spørsmål direkte om du skulle lure på noe. Om du vil ha mer informasjon om hva vi driver med fra uke til uke, legges referater fra styremøtene ut på Online-wikien under *Innsikt og interface*. I løpet av semesteret etterstreber vi også å gjennomføre åpne møter. Disse blir informert om på forhånd, og hvem som helst kan delta og ytre sin mening i sakene som tas opp.

TEKST: BENEDICTE H. MYRVOLL

FOTO: EMIL SCHRÖDER

Er festen over nå?

Det blåser en sur vind utenfor Domens digre dører. I luften daler lovnader om at sesongens åttende vinter endelig er på vei. En gammel mann med et vennlig ansikt åpner døren til katedralen og vinker meg inn. Jeg strekker ut hånden for å håndhilse før jeg catcher meg og kjapt trekker den tilbake. Mannen bare smiler og vinker meg lengre inn i bygningen. Opp en trapp, ned en gang og rundt noen hjørner så står jeg foran en ny dør. Jeg snur meg til mannen spørrende, men han er borte. Når forsvant han? Med et dypt pust åpner jeg døren. Innenfor sitter personen jeg har kommet for å møte.

I et mørkt hjørne, under en Onlinegenser, langt inne i en dyp hette, sitter skikkelsen. Hallo? Er det du som er Nachlak? Skikkelsen trekker tilbake hetta. To masker i dag ja, den tradisjonelle sovemasken og et lyseblått munnbind. Nachlak nikker mot den ledige stolen, og jeg setter meg. Endelig sitter jeg faktisk foran ham. Selv har jeg aldri vært til stede når han gjør sine opptredener sent på kvelden, men jeg har hørt alle historiene. Det er mye mystikk rundt

Nachlak. Håpet er at vi i dag skal få rettet lyset mot denne figuren.

Hadde du noen spørsmål? Ja, det hadde jeg jo. Jeg er litt satt ut, men graver frem notatboka. Alle spørsmålene jeg hadde planlagt virker så tåpelige når jeg sitter her. Men et spørsmål finner jeg da til slutt. Hvem, eller hva, er egentlig Nachlak?

Nachlak snur hodet og ser mot vinduet. Ute har snøen tatt seg opp, i hånda holder han en tapp fra en ølboks. Jeg vet ikke om det finnes et godt svar til det spørsmålet, men jeg kan jo prøve.

Mange tenker at Nachlak er et symptom av at jeg er veldig glad i nach. Altså, så klart, ja, jeg er veldig glad i nach. Og det er en god dose over the top

Alis Wilson var den første personen som tok nachet hele veien til neste morgen og sovna på sofaen. Hun var ikke den siste.

teatralsk bravado involvert, bare se på denne artikkelen. Men det er ikke grunnen til Nachlak har blitt det det har blitt, og det er heller ikke grunnen til at jeg nå er veldig lei meg for at jeg må legge det bort.

Nachene startet som de fleste nach gjør. En gjeng med Onlinere var på Samfundet og kunne tenke seg å fortsette kvelden litt til. På vei ut av Rundhallen møtte de på flere folk med samme ønske, både Onlinerene og andre studenter. Nachet var helt konge, men det var ingen planer om å ha flere nach. Nach skjer jo bare. Men, dagen etter nachet var det én av deltakerne som kom til meg og sa: "Takk for i går, jeg har aldri fått vært på nach før". Det utsagnet satt seg i hodet mitt.

Etter å ha grublet og diskutert med romkamerater så ble det bestemt at vi skulle prøve å gjøre noe med det. Er det gjennomførbart å holde åpent hus til langt på natt?

Nachet er av natur en ganske ekskluderende sak. I Online er vi stolte av at arrangementene våre er åpne for alle medlemmene, og at alle på linja har mulighet til å delta. Denne åpenheten glipper når vi går over til nach. De fleste går hjem til sitt, men noen holder nach og de som kjenner dem har mulighet til å dra

Leiligheten hvor de aller fleste Nachlakene holdes er kanskje litt sliten, men stuebordet er av ypperste kvalitet. Bordet har faktisk ved flere anledninger holdt ut mange timer under presset fra opptil 9 dansere uten å vise tegn til svakhet.

På alle de første nachene hos Nachlak var det faktisk gratis drikke. Bryggelauguet Ontap hadde masse rester etter å ha brygget 100 liter til fadderuka.

Hele linjeforeningen Elektra er æresmedlemmer av Nachlak etter at tre elektrastudenter uoppfordret tilbydde seg å rydde hele leiligheten mens Nachlak hjalp de siste festdeltagerne ut av leiligheten.

Foreløpig rekord for flest deltagere går til nachet etter immballet i 2019. Da mista vi telling etter 90 personer! Det var god flyt inn og ut av leiligheten, så vi tipper vi var over 130 der i løpet av kvelden.

på denne eksklusive festen. Men hva med resten, de som ikke kjenner noen med nach?

Det er jo naturlig at sånne etterfester blir litt mer eksklusive. Det er få studenter som har leiligheter store nok til å åpne dørene for hvem som helst, og det er mange som syns det er ubehagelig å slippe fulle folk man ikke kjenner så godt inn hos seg på nattestid. Disse tingene gjelder dessuten kun de som i det hele tatt har muligheten til å ha nach.

Snøen fyker fortsatt utenfor. Jeg har sittet her å pratet med Nachlak i en god time nå. Det er bare et spørsmål igjen på listen min. Hvorfor nå? Hvorfor vil du endelig prate?

Jeg blir borte. Det blir ikke lenger jeg som skal invitere til nach. Jeg trodde det skulle holde ett år til, men nå skal jeg flytte, og da er fremtiden usikker. Det er flere andre som har skjont det, som åpner nach for alle som vil komme. Men selv om jeg skal flytte, så kan vi ikke miste Nachlak. Masken er bare det, en maske. Alt som gjenstår er at noen andre tar den på.

TEKST: ASLAK HOLLUND

FOTO: ELIAS B. VÅGAN

Hvit måned?

I skrivende stund sitter jeg på vei til blåtur med prokom. Jeg har nemlig bestemt meg for å ta den helt ut og sette leveren mest mulig ut av spill før jeg starter på en rolig alko-detox hele februar.

Som student virker en hvit måned veldig skummel. Ikke fordi det å ikke drikke på en måned er umulig, men fordi jeg ikke har planer om å leve noe annerledes enn det jeg gjorde før jeg startet på denne utfordringen. Det vil si at jeg fortsatt skal dra på bedpres og kurs, delta på Catch IDI, skuddårsfest osv. som jeg ellers hadde gjort, med alle fristelsene som fører med. Denne gangen uten en dråpe alkohol i blodet. Lett? Vel, vi får se.

Grunnen til at jeg har bestemt meg for å ikke drikke i februar er rett og slett for utfordringens og helsas skyld, og det faktum at jeg mest sannsynlig ikke har hatt en hvit måned siden jeg var 17 (unnskyld, mamma). Jeg har også lyst til å se hvor bra (eller dårlig) jeg fungerer i situasjoner der jeg vanligvis ville hatt en øl i hånda. Kanskje blir jeg frelst og aldri har behov for å drikke igjen? Kanskje sprekker jeg etter en uke? Uansett utfall skal dere selvfølgelig få lov til å være med på min reise gjennom edruland.

Kjære dagbok,

Fire dager inn i utfordringen blir jeg tilbudt å smake på en dødens drikk bestående av sitron, salt og øl, og det å si nei går som en lek. Vindunken som står

hjemme derimot roper til meg hver gang jeg kommer hjem. Dette blir lett.

6. februar

Fredag, dag seks inn i utfordringen, sprekker jeg :) Catch IDI got the best of me, og fristelsen av bonger og god stemning ble for stor. Hva kan vel én dag skade? Jeg koste meg ihvertfall gløgg.

7. februar

Dag 7 er forferdelig, og jeg lurar på om jeg bare skal drite i hele eksperimentet. Otto, bamsen prokom fikk av readme som gave en gang i tiden, er ihvertfall en trøst når jeg ligger i fosterstilling i sengen, gulper gårsdagens festligheter, og forbereder meg på å komme meg til skolen for brekkehelg.

12. februar

Dag tolv er det kurs, og jeg oppdager at Pepsi Max fra dispenser er sykt undervurdert. Ikke søren om en dag med glipp skal ødelegge resten av måneden. Om man derimot skal prøve seg på en alkoholfri øl vil jeg ikke anbefale Kronenbourg 1664 blanc. Den smaker Solo uten kullsyre som har gjæret i et halvt år. Jeg har fortsatt trua.

15. februar

Dag 15 vinker jeg farvel til roomie som skal i bursdag før jeg slenger meg på sofaen for å se et par episoder av "Gift ved første blick". Om hverdagen uten alkohol kun består av serietitting kommer jeg til å ha runda Netflix innen jeg er 26. Tenker at jeg like gjerne løper meg en tur når jeg først ikke har noe å gjøre. Løpeturen blir litt av en opplevelse i seg selv, jeg skvetter greit til når jeg får en high five fra en mann ut av et bilvindu, og ser en gammel dame med katt i bånd. Den opplevelsen hadde jeg neppe fått om jeg hadde vært ute på byen gitt.

19. februar

Det er Tech Talks, og når jeg skal spørre om hva slags drikke de har i baren får jeg svaret "øl eller vin". Takk, da tar jeg en Munkholm, svarer jeg. Bartenderen ser like fortumlet ut hver gang jeg spør om jeg kan få en alkoholfri øl, men jeg står på mitt. Synes egentlig det er veldig gøy å holde meg edru, og får til og med tilbakemelding om at jeg er relativt hyggelig å snakke med til tross for lite alkohol i blodet. Får meg derimot et lite sjokk når jeg forstår at alkoholfri øl betyr at det er mindre enn 1% alkohol i drikken.

Har jeg faila på utfordringen nå? Anniken mener at man må drikke 9 alkoholfrie øl med 0,5% alkohol for å få like høy promille som dersom man hadde drukket en halvliter med 4,5%. Ikke vet jeg. Uansett drakk jeg bare 3 alkoholfrie øl, så da er man vel fortsatt kjørbær, og teknisk sett edru. Pjuh. Dro til og med ut på Downtown, og det var faktisk veldig gøy.

21. februar

Dag 21 blir jeg invitert på vors der jeg kun kjenner han som hoster, men med en liten venneflokk i ryggen tenker jeg det skal gå fint å være edru. I det jeg har tatt på meg halve ansiktet, avlyser venneflokken, bortsett fra en trofast kriger, og jeg tenker at nå er det ingen annen utvei enn å poppe vinflaska og la det stå til. Folien på rødvinen rekker å ryke før skjebnen avlyser vorset og lar meg fortsette eksperimentet i fred.

26. februar

Dag 26 er det X-fest med Online og Abakus, og siden jeg tross alt har lovt meg selv at jeg skal delta på ting jeg til vanlig ville ha deltatt på, skal jeg selvfølgelig også være tilstede på et arrangement som er 100% alkoholbasert. Det fine med å være ute edru er at kroppen tror at jeg er beruset fordi jeg aldri er ute på byen uten å være det. Ble lite chugging av vann, men vi vant likevel.

29. februar

Mamma er på besøk den siste helgen av utfordringen, og i solidaritet til sin kjære datter bestiller hun også Pepsi Max når vi er ute og spiser. Klokken 00:00 den 1.mars er utfordringen over, og 00:01 holder jeg to tomme halvlitere i hånda... for noen andre.

For det har seg faktisk sånn at jeg gjennom denne utfordringen har kommet til det punktet nå at jeg ikke har lyst til å drikke. Ikke for alltid, men jeg føler ikke lenger at jeg må drikke hver gang jeg er ute på byen eller på bedpres, for jeg trives helt fint med meg selv i sosiale settinger edru også. Det var vel egentlig litt av det som var målet med utfordringen, også er det ikke til å stikke under stol at jeg faktisk merker hvordan både psyken, helsa og huden har bedret seg. Så dersom du har lyst er det absolutt gjennomførbart selv om du er student, så lenge du klarer å vise fingeren til de som mener at de to eneste aksepterte grunnene til å ikke drikke er at du er gravid eller kjører bil.

TEKST: HANNE BRYNILDSRUD

ILLUSTRASJON: CATRIONA TØRKLEP

Intervju med en tidsreiser

Her om dagen fikk jeg en henvendelse på mail fra krononauten John Titor. Han hevdet at han har kommet fra fremtiden for å advare meg om noe svært viktig, og at han ikke hadde mye tid. Jeg responderte såklart med å umiddelbart invitere ham på intervju for Offline.

Hyggelig å møte deg, John! For å åpne intervjuet vil jeg gjerne spørre deg om du virkelig er fra fremtiden?

Det stemmer, Elias! Jeg er virkelig fra fremtiden! Mer spesifikt er jeg fra år 2036, en svært dystopisk epoke i vår tid. Verden står på randen av en enorm katastrofe.

Så gøy da! Er det også sant det du nevnte i mailen angående informatikk-linja på NTNU?

Eh, ja. Det heter ikke lenger NTNU der jeg er ifra, men du kan trygt si at informatikk-

studiet har lagt på røret. Men det er ikke derfor jeg er her! Du må høre på meg, Eli-

Du er jammen en skøyer du, John! Jeg har nemlig fått en liste med spørsmål fra lesere her, så jeg må bare gå videre. Hva er den kuleste hendelsen som skjer i løpet av de neste 16 årene?

Nå ble jeg ikke helt ferdig med forrige spørsmål, men det første jeg kan komme på må være den gangen Kina offisielt kjøpte seg inn i NATO. Det har riktignok skjedd mange andre ting siden den gang. Internett

eksisterer ikke lenger slik dere kjenner det etter at Facebook kjøpte hele TCP- og UDP-protokollen. Ytringsfrihet eksisterer fortsatt, men er hemmet av at ingen faktisk hører deg når sannhetsindeksen din går for lavt. Det hele ble satt i bev-

Så spennende å høre! Men det var ikke helt det jeg var ute etter. Har du noen fun facts om fremtiden?

Det er ikke mye gøy om den fremtiden slik kortene er stokket nå, Elias. Det er nemlig derfor jeg har kommet hit. Men jeg har ikke mye tid! Det er kun noen minutter til je-

Kom igjen, da! Det må da være noe gøyalt du kan fortelle oss?

Vel, du kommer til å få en sønn i 2029.

Hahaha, det var jammen gode nyheter!

Joda, men du får vite at han døde av en sjelden kromosomfeil rett etter fødsel. Sannheten er at blir barnet ditt konfiskert av Kinas utenriksavdeling for genetisk forskning rett etter fødsel.

Jeg vet ikke om den vitsen falt helt i smak, John. Men kreativitet, det har du! Neste spørsmål er sendt inn av redaksjonen. De lurte på om du har noen pro-tips til å overleve studietiden som vi fortids-studenter ikke har oppdaget ennå?

Hmmm, la meg tenke. Har de lukket smutthullet med Catmull Hadaway-allokererne ennå? Hvis ikke, så må du få deg kyb-venner om du ikke har det allerede. Alternativt så kan man alltså få en venn til å ta eksamen for deg. Men du må høre på meg, Elias. Søndag 19. april 2021, når klokken sl-

Notert. Synes du at Half Life 3 lever opp til forventningene?

Jeg vet ikke. Martin Shkreli kjøpte franchisen i 2023, og ingen har hørt noe siden. Det går rykter om at noen oljesjeiker har spilt det.

Kan du gi meg vinnertallene på Eurojackpot neste år?

Ja, men du burde ikke bruke pengene på noe annet enn hermetikk, gassmasker og flaskekorker.

Funker PK istedenfor hermetikk?

Ja.

Det var godt å høre, men nå begynner nysgjerrigheten å ta livet av meg. Har vi hatt denne samtalen før?

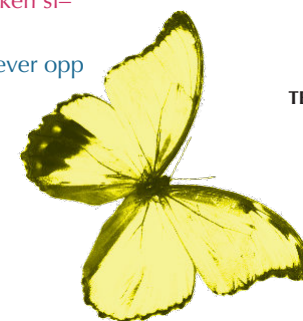
Jeg var redd for at du skulle spørre om det. Fra ditt perspektiv i denne tidslinjen er dette den eneste gangen vi møtes. Det er nettopp derfor det er viktig at du lytter nå. Denne gangen er det siste forsøket jeg har til å fortelle deg a-

Jeg beklager, John! Vi begynner å få litt lite tid her. Jeg tenkte å spørre deg om det er noen fremtidige memes jeg ikke skjønner ref-

Ikke si noe mer, Elias! Hver ting jeg forteller deg forvikler tidslinjen, og det samme skjer hver gang du stiller spørsmål. Hver lille bevegelse kan ha uforutsigbare implikasjoner for fremtiden! Jeg kom hit for å advare deg om den 19. april 2021. Hvis ikke du hører nå, så kommer millia-

Og med det forsvant John Titor i løse luften. Som en pils på et russetreff var han borte. Men jeg har fortsatt håpet om at han en gang kommer på besøk. Jeg glemte tross alt å spørre ham om Star Citizen og Elon Musk sitt Mars-program.

TEKST OG FOTO: ELIAS B. VÅGAN

Frozen yoghurt-muffins

Skapkokk?
Glad i mat?

Send oss
ditt bidrag på:
redaksjonen@online.ntnu.no

```
// frozenYoghurtMuffins.js

const metadata = {
  navn: "En frozen yoghurt i ny form",
  antall: 8
};

const utstyr = {
  fryser: new Fryser(),
  bolle: new Bolle(),
  muffinForm: new MuffinForm()
};

const ingredienser = [
  new Ingrediens("Bixitkjeks", {enhet: "stk", mengde: 6}),
  new Ingrediens("smør", {enhet: "ss", mengde: 2 }),
  new Ingrediens("honning", {enhet: "ss", mengde: 1 }),
  new Ingrediens("vaniljeyoghurt", {enhet: "g", mengde: 500 }),
  new Ingrediens("blåbær", {enhet: "beger", mengde: 1 }),
  new Ingrediens("bringebær", {enhet: "beger", mengde: 1 }),
  new Ingrediens("kiwi", {enhet: "stk", mengde: 1 })
];

const lagFrozenYoghurtMuffin = async () => {
  ingredienser[0].crunchCrunch();
  ingredienser[1].makeItRealHot();

  utstyr.bolle.add(ingredienser[0], ingredienser[1], ingredienser[2]);
  blend();

  utstyr.muffinForm.add(godblanding);
  utstyr.muffinForm.add(ingredienser[3]);

  ingredienser[4].chopChopTiny();
  ingredienser[5].chopChopTiny();
  ingredienser[6].chopChopTiny();

  utstyr.muffinForm.add(ingredienser[4], ingredienser[5], ingredienser[6]);

  utstyr.fryser.add(utstyr.muffinForm);
  await utstyr.fryser.run(43000);
  utstyr.fryser.takeOut();

  return "Kos dæ!"
};

lagFrozenYoghurtMuffin().then(console.log);

// Tekst Leo Gimre
```


Hei

Vil du være med å gjøre verden mer bærekraftig?

For eksempel ved å hjelpe Ruter gjøre det enklere for folk å reise kollektivt.

Da burde du jobbe hos oss!
knowit.no/karriere

knowit

Bedpres-koken

Så, dere skal holde en bedriftspresentasjon, men ettersom arbeidsprosjekter og teammøter har tatt opp alt av tid har dere ikke forberedt noe på presentasjonen dere skal holde for studentene på NTNU. Men frykt ikke, her har vi løsningen på alle deres nødvendigheter! Bedpres koken! Ved å følge denne enkle koken kan dere lage en fantastisk presentasjon som studentene vil huske.

Først, introduksjon er viktig, Du ønsker du å fange oppmerksomheten til mulige framtidige arbeidere, dvs noen 3-klassinger + alle masterstudenter. Men før du gjør noe som helst, så må du slite i noen minutter med koblingen til projektoren eller presentasjons fjernkontrollen. Muligheten for å dra en vits om informatikere og teknologi er mulig, men bare hvis det er ønsket.

Start med noe enkelt:

“Hei, vi er [Insert IT-bedrift name]. Vi er et IT konsulent-firma som ble etablert i 20XX.” Her kan du fortelle historien om hvordan dere har gått fra å være 2-3 stykker med en visjon, til en bedrift med lokaler over hele Skandinavia, noen europeiske land samt et

par østblokkland. Si gjerne noe om hvor dere holder til og hvor mange dere har i Bergen, Trondheim, og Oslo. De nordligste lokalene deres burde ligge er Trondheim, det er grensen.

Nå, hipt er bra, ungdommen liker sånt. I denne delen forteller dere om de ungdommelige aspektene som kan appellere til studenter. Kanskje om deres 3D-

printer rom, lønningspils, ukentlige fussball turneringer eller super smash turneringer.

Nivået er ganske lavt med tanke på at de fleste studentene lever litt over fattigdomsgrensen, så gratis lunsj på jobben eller middag holder i massevis.

"I motsetning til andre bedrifter, skiller vi oss med noe helt unikt. Vi har X antall timer hver uke hvor vi kan arbeide med hva vi ønsker, som kan være".

Denne delen viser dere et prosjekt som har kommet av denne fritiden. Hvis dere ikke har en slik ordning, slapp av, bare vis noe enkelt som på en eller annen måte har fått implementert AI nå.

Ferdig med ungdomsdelen. Nå videre til hvor smarte og "med" dere er i teknologiens verden. "Her kan du for eksempel se dette kurset/konferansen vi deltok på for å lære et kjempenytt programmeringspråk/software". Helst skal teknologien være nyere enn i år. Optimalt å vise gruppebilder av dere på kursteder eller der alle smiler på en takterasse. Dersom dette ikke er mulig, vis hvordan dere i fritiden holder kurs i forskjellige programmer og kodespråk innad i bedriften.

Nå er vi allerede 45 min inn i presentasjonen, og mye informasjon har blitt fortalt. Nå må oppmerksomheten fanges igjen!

"I sommer jobbet Jørgen/Henrik/Marius hos hos. Vil du fortelle litt om din opplevelse hos oss?". Nå er det viktig å fortelle hvor viktig sommerposjektet til denne sommervikarens jobb er. Enten at det blir brukt fortsatt til den dagen i dag eller at sommervikarer alltid blir slengt ut i ekte arbeid.

Helt på slutten, når publikum begynner å rette synet sitt mot skrittet sitt, er det på tide med en Kahoot. Kahoot kan vi aldri ha for mye av. Kahoot er noe vi

trenger. Har du hørt om han fyren som lagde Kahoot? Tror han jobber på NTNU eller noe slikt...

Test hvem som har fulgt med og ikke. Alle spørsmålene skal være relaterte med bedriften dere. Vinneren vinner enda en Raspberry pi, som de kan ta med hjem og slenge i skuffen med de andre.

Bussene har kommet og studentene gleder seg til det de egentlig kom for, mat og øl. Dere har beseiret del en av bedpresen, presentasjonsdel. Nå til del to, bare.

Den raskeste veien til en students hjerte er gjennom spiserøret. Nå fører dere studentene til en av de lokale barene for å fortsette minglingen. Her har vi også flere tips og triks for å øke deres stilling i bedrift rangeringene til studentene.

1. Vær gavmilde! Gi bort **mange bonger**. Dersom studenten sitter der med valpeøyne og koser på sitt tomme dahls glass, trengs det en bong donasjon. Fra øl 1-5 er studenter fortsatt beskjedne og tør ikke å spørre om en bong.

2. Det er utrolig lurt hvis dere **kun har folk fra HR eller nyansatte**, dette gjør at de enten får tanken at de ansatte vet alt som foregår, men også at de nye ikke vet så mye og at det er greit også.

3. **Kleine historier** er også et stort pluss, jo mindre profesjonelle de ansatte virker jo mer føler studenten at de ikke har noe å bekymre seg for.

Du har nå gjort det, du har holdt en bedpres! Gratulerer. Lagre gjerne samme manuset sammen med presentasjonen slik at den kan bli vist hvertfall noen par år til. For å avslutte det hele kan dere enten takke for dere fordi flyet i morgen går tidlig, eller fortsette kvelden videre til Heidis.

TEKST: THOMAS RAMIREZ OG LEO GIMRE

Kenya er et varmt og godt land med masse natur, mye god mat og masse flotte mennesker. Det er det perfekte feriestedet! Jeg og en vennegjeng hadde nemlig planer om å ta en tur dit under påskeferien, men måtte avlyse grunnet frykten for COVID-19. Fy flate for en tur det hadde vært, om vi bare hadde vært der!

Ken Ya or Ken Ya Not

Vi skulle begynne vårt eventyr dagen vi landet i Nairobi. Her var planen å spise lunsj på en fantastisk restaurant ved navn Carnivore, som serverte alskens kjøttretter. Blant disse var dyr som giraff, struts og krokodille. Vi smakte ikke på noe av dette siden vi ikke var der, men det hadde sikkert vært veldig godt! Vårt opphold i Nairobi var kortvarig (eller hadde vært kortvarig, vi var jo ikke der). Reisefølget skulle nemlig dra rett på safari i to dager, så det hadde vært ingen tid å miste! Bilturen var forholdsvis lang, så vi måtte ha belaget oss på mye venting på vei til naturreservatet. Dette slapp vi. Underveis kunne vi underholdt oss selv med å se på den spennende naturen og vakre utsikten. Ikke at jeg kan si det helt sikkert da, jeg var jo ikke der. Kan hende naturen egentlig er gørrkjedelig.

Maybe lions and tigers and bears, oh my!

Vi skulle flytte inn på Sarova Salt Lick Hotel, som har en virkelig stilfull arkitektur og praktisk beliggenhet. I området var det elefanter, gaseller, fugler, og masse annet i et dyreliv de fleste nordmenn bare kan drømme om å få se. Dette måtte vi drømme om å få se, siden vi ikke var der. Under vårt opphold hadde det sikkert skjedd mye spennende, og maten vi ville fått servert var potensielt herlig. Det er jo alltid en risiko for matforgiftning på slike turer, men ingen i reisefølget fikk dette i og med at alle var i Norge og spiste lapskaus. På natten var det også mye mygg, men heldigvis hadde vi masse myggspray som vi ikke fikk bruk for. Alt i alt var vi fornøyde med hotellet som vi avbestilte!

I nasjonalparken kan man få et nært møte med dyrene mens man sitter sikkert i safaribilen. Prinsipper om trygghet er jo alltid viktig. Disse prinsippene overholdt vi for det meste, i og med at vi var 7500km unna dyrene, men jeg kan se for meg at vi hadde fått noen morsomme historier om vi var der! En gang hoppet Pål ut av bilen og

Bilde av hotellet vårt! Det er hentet fra Flickr, siden jeg aldri fikk muligheten til å kunne ta bilder selv.

begynte å jage elefantene. Dette drømte jeg i forrige uke, men tenk så morsomt det hadde vært om det faktisk skjedde! Ah, minner... eller noe. Vår tid i safariland skulle omsider avsluttes etter null dager med eventyr. Vi skulle nemlig reise videre til et beach house nærliggende Mombasa!

Her er ikke oss foran strandhuset vi aldri besøkte!

Sannsynligvis avslappende strandliv

Strandhuset ligger i Msambweni og har alt av fasiliteter en gjeng som oss trenger. Her skulle ingenting skje annet enn bading, spising og margherita-drikking! Stranden var flott og temperaturen perfekt. Og ikke nok med det, en personlig kokk var leid inn for å lage middagene for oss. Da hadde vi ikke trengt å tenke på noe annet enn avslapning og massasje under hele vårt opphold. I stedet tenkte vi på snø, sludd og pandemi. Gøy det, også. For en fantastisk uke det var for dem som tok over strandhuset i stedet for oss!

Uken vår nærmet seg slutten, og siste tiden før hjemreisen føltes nokså bittersøt. På den ene siden var vi alle klare for å komme oss hjem til Norge, og på den andre siden var vi allerede hjemme. Å slappe av på stranda er absolutt deilig, men opplevelsene vi ikke fikk hadde kanskje vært den beste delen. Tenk at man kan lære så mye på kort tid! Kenyanere har en flott kultur som vi kun fikk oppleve gjennom Duolingo, og naturen deres ser kjempevakker ut på bilder. Jeg tror jeg snakker for hele gjengen når jeg sier at vi alle kunne tenkt oss å dra dit for første gangen en gang i fremtiden. Alt i alt er vi ikke fornøyde med turen i det hele tatt.

Ser du de elefantene der borte? Det gjorde ikke vi!

TEKST: PETER RYDBERG

BILDER: LEONORA (ELLIE) ENKING, CT COOPER, MICHAEL J. BENNETT, SHAMSA A, STEPHEN MAGUDHA

Surf's Up!

Fra 8. til 14. mars arrangerte den flotte interessegruppen X-Sport en ny surfetur til Ericeira, Portugal. Alt i alt var vi 30 stk. Som enten skulle surfe for aller første gang eller finpusse ferdighetene sine på brettet.

Nå skal jeg ikke lyve og si at vi ikke var litt nervøse for hele COVID-19 situasjonen da vi dro til Portugal. TapAir, flyselskapet alle deltakerne fløy med, annonserte et par dager før reisen vår at de hadde kansellert over 1000 flygninger rundt om i verden. Heldigvis var ikke vårt fly en av dem.

Turen ned til Portugal gikk likevel overraskende knirkefritt. Kun en time forsinkelse på Gardemoen i godt selskap vil jeg anse som en strålende suksess! Deretter var det bare 45 minutter i buss med Bibelfylla på høyttalerne før vi var fremme på Lapoint Surf Camp, Ericeira.

Rommene på campen var ganske greie. Det var nok av plass til alt av

bagasje og store vinduer (noen med litt bedre utsikt enn andre). Noe som ikke var like bra var sengene, for hardere madrass har jeg aldri ligget på før! Det føltes rett og slett ut som om de hadde kuttet ut en blokk med granitt og slengt på et tynt laken. På et punkt under oppholdet vurderte jeg å legge badehåndkledet på gulvet og sove på det istedenfor.

De neste par dagene besto av å stå opp grytidlig, ta med våtdrakt, håndkle, solkrem og vann ned til stranda og surfe (eller prøve å surfe for min del) i et par timer.

FØRSTE DAGEN PÅ BRETTET

GODE FOLK PÅ TUR I SINTRA

Level 1 fokuserte for det meste på "the basics", hvordan man padlet riktig og hvordan man skulle hoppe opp på brettet. Level 2 jobbet mer med å surfe på grønne bølger (bølger som ikke har brutt enda) og hvordan man kan gå både til høyre og venstre på en bølge. Level 3, det høyeste nivået på denne campen, fokuserte på å fange større bølger og gjøre grunnleggende manøvrer.

En utepils eller to skader ingen

Etter surfetimen kunne man gjøre litt hva man ville. Noen valgte å surfe litt til på eget ansvar. Andre (inkludert meg) valgte å dra tilbake til campen for å steke litt i sola ved siden av bassenget med en drink i hånda, i håp om å samle opp litt brunfarge før vi måtte tilbake til kalde Norge. Nå viste det seg at det ikke var noe vits i det hele tatt, fordi vi måtte holde oss inne i 2 uker i karantene og ikke kunne flekse at vi hadde vært i utlandet.

På onsdagen var det god stemning på campen! Vi var ganske slitne etter tre sammenhengende dager med surfing og vi visste at torsdagen skulle bli en chill dag der vi kunne sove lenge. Dagen ble fylt med alt fra roligere aktiviteter som musikk-quiz og yoga til volleyball og Just Dance. I baren kunne man bestille nesten hva man ville, men gjengangeren var billig portugisisk øl på 0.2L flasker, kanskje en gang iblant en mojito eller dagens drink.

Selv inntok jeg litt for mange Aperol Spritz enn det som er forsvarlig. De av oss som var vågale nok til å dra ut på byen i Ericeira, ble litt skuffet når vi fant ut at det omtrent ikke var noe uteliv (muligens pga. det var en onsdag). Men de skulle ikke stoppe oss! Vi koste oss glugg på en liten og ellers helt tom bar. Det som heller stopper oss er å

bli kjeftet på av sinte bartendere som mener vi synger for høyt til "Staying Alive".

Etter et tappert forsøk på å sove av seg hangoveren, var det på tide å oppføre seg som ordentlige turister i Lisboa. Jeg tror alle

vet hva jeg snakker om: Ta med alt man eier av kamerautstyr, vandre målløst rundt i byen og knipse bilder av bokstavelig talt alt. Etter vi hadde fullført våre obligatoriske turistoppgaver, nøyt vi et nydelig måltid på Time Out Market, en stor mathall med flere individuelle restauranter som delte sitteområde.

NY DAG - NYE BØLGER

Tilbake til virkeligheten

Det er et par ting jeg skulle ønske noen fortalte meg før denne surfeturen. Først og fremst så kan det være lurt å trene litt før man skal surfe, spesifikt armer, skuldre og rygg. Man må ikke være spesielt sterk for å surfe, men det kan være lurt å vende kroppen til all padlingen, for det er tungt! Allerede andre dagen var jeg så støl at det føltes som flere hundre kniver satt fast i musklene mine. For det andre burde man skrive ned alt man kjøper i baren med romkortet sitt og holde oversikt over hvor mye penger man har brukt.

Det skal ikke mye til før man går på en heftig smell her og må betale mye mer den siste dagen enn planlagt. Og sist, men absolutt ikke minst, så kan det være lurt å ta med headset eller ørepropper som man kan sove med, for sannsynligheten for at man ender opp på rom med noen som snorker ihjel trommehinnene dine er overraskende høy (nevner ikke navn).

Til tross for omstendighetene, så må jeg si at denne surfeturen har vært helt fantastisk! Nå som jeg sitter og skriver denne artikkelen har jeg akkurat blitt ferdig med 2 ukers karantene og må ærlig innrømme at jeg hadde gjort det igjen. Jeg lærte masse om surfing, ble kjent med mange nye folk, fikk litt brunfarge og spiste mye god mat. Anbefaler alle Onlinere å bli med neste år!

TEKST: PÅL ANDREAS MORHOLMEN
FOTO: DIVERSE ONLINERE

TUR I OMRÅDET RUNDT CAMPEN

Sild i tønne

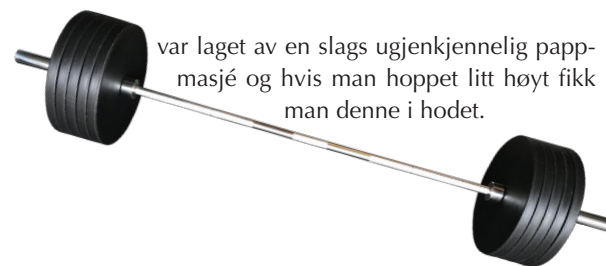
Liker du mange personer innenfor din komfortsone? Liker du å komme til tredje base med fremmede uten å måtte spandere middag? Er du lei av å måtte dusje etter trening? Da er Gløshaugen treningssenter for deg! Her finner du alltid en 3-4 studenter som tilbyr en varm dusj bare du går forbi.

Nytt er alltid bedre?

Kanskje ikke alle husker gamle SiT Gløshaugen, så la meg enten oppfriske et gammelt minne, eller ta deg gjennom hvordan det pleide å være.

Da man kom inn i entréen var det en sjarmerende skranke, slik som nå, med alltid bemannet personell. Der i fra var hele treningssenteret en underfundig labyrint uten noen som helst sammenheng. For å være ærlig minnet stedet om en penrosetrapp, der man aldri kom frem til dit man ville.

Hovedgrunnen til at man valgte Gløshaugen fremfor andre SiT treningssentre var styrkerommet, hvor det faktisk var lov å slippe vektene i gulvet. I underetasjen befant dette seg, men det minnet ikke om den moderne utgaven man finner der i dag. Taket

var laget av en slags ugjenkjennelig papp-masjé og hvis man hoppet litt høyt fikk man denne i hodet.

Vanlig dag i rushen

På vei til gymmen kan man ane faren idet man ankommer treningssenteret. Allerede fra gangen stinker det svette og gamle gymsko fra de overfylte skostativene. Ettersom det alltid har regnet renner det gammel sko-svette helt ut i gaten.

Dette er bare et frampek på hva som venter en inne. I det man trer opp i andre etasje minner det mer om et minefelt av mennesker enn en gym. I slike tider kan jeg anbefale å varme opp med lett kroppsvekt, ettersom alt man trenger er ca 1.5m². Dette i seg

selv kan vise seg å være en utfordring da man må ta en tur rundt hele etasjen for å finne plassen.

Det beste med overfloden av mennesker er at man kan få utløp for skadefryden av andre som har det verre. For eksempel er det lange køer til tredemøllene med studenter som begynner å tvile på om det var verdt å løpe inne i dag. Noe annet fascinerende er at det ikke mulig å se veggen på motsatt side av treningssenteret på grunn av mennesketettheten. Men hva er egentlig grunnen til at det er så mange her?

Nyttårsforsett

La meg presentere et kjent scenario for mange nordmenn. Man våkner opp dagen etter nyttårsaften etter en champagneflaske for mye, og mens man sluker den tredje burgeren på MC Donalds inntreffer den dårlige samvittigheten. "I år er året jeg faktisk skal oppnå sommerkroppen!".

Kjært barn har mange navn, så du kjenner kanskje dette fenomenet som nyttårsforsett eller ribbemilen. Jeg kaller det nyttårs-epidemi. Det er ikke uvanlig å se hobby-løftere ta opp all plassen ved manualene.

Disse kan gjerne gjenkjennes ved at de står med tokilos manualer og hovedsakelig sitter på telefonen både i og mellom settene, mens de poster på Snapchat og Instagram. Dette er en god teori, men da burde det blitt færre mennesker over tid, som bringer meg til min neste teori.

Jævla tryhards

Gløshaugen-studenter er noen jæva tryhards. Fordi det har seg slik at den såkalte "rushtiden" ikke er fra 16:00-18:00 som på de fleste andre treningssentre. Det blir mer fornuftig å definere tidene det ikke er rushtid. Selv har jeg prøvd å være der ved åpning, KLOKKEN 06:30!!!!, og da har jeg ikke mer enn 10 minutter for meg selv før det fylles med andre tryhards. Så gjennom empiriske undersøkelser har jeg kommet frem til at den beste tiden er rundt 11:00-13:00.

Fra nyttårs-epidemi til pandemi

Man bør passe på hva man ønsker seg, for noen ganger blir det sant. I skrivende stund er treningsstudioet helt tomt, men uten at jeg får trent det. Det er litt som å sulte foran matboksen. Jeg spår at etter coronaen har lagt seg, så kommer treningssentrene til å bli gjenopplivet.

TEKST OG FOTO: CARL SMESTAD

Random Subreddit Reviews

Da jeg møtte opp på Drikk & Kronikk for å ha en unnskyldning til å drikke på en tirsdag, hadde jeg ikke så mange ideer. Jeg spurte om inspirasjon, og fikk jeg følgende kreative forslag: gå til 5 random subreddits (reddit.com/r/random), og gi anmeldelser av dem.

r/IdleHeroes

Dette er et av de mobilspillene som kjørte lange reklamekampanjer på YouTube for en stund siden. Til tross for at jeg trodde de fleste av disse har dødd ut, ser det fortsatt ut til å være noe liv igjen i denne suben, med i overkant av 50k medlemmer og ca 700 online i skrivende stund. De fleste postene her er enten skrytebilder, informasjonsposter om kommende events, og spørsmål om råd i spillet.

Vurdering: Ikke helt min kopp te

r/Louisville

Louisville, Kentucky har nesten 800 000 innbyggere. De har også en egen subreddit, med nesten 30k medlemmer. Det meste virker som lokale nyheter, med noen spørsmål rundt diverse saker. Ting folk har spurt om nylig er f.eks. hvorfor en tornado-sirene gikk av en uke etter forrige test, og hvor man kan finne en god reparatør.

En merkelig post som kom nylig, var fra noen som hadde et forslag til et nytt design til flagg for Louisville. Jeg vet ikke om ordføreren eller bystyret er aktive på reddit, men jeg håper noen ser det, siden det nye flagget var en klar forbedring sammenlignet med det de har nå. Men nok om det - vexillologi er ikke temaet her, så det kan dere se på på egen hånd.

Vurdering: Louisville trenger et nytt flagg

r/CK2GameOfthrones

Dette er en subreddit for at folk kan diskutere GoT-moden til Crusader Kings 2. De fleste her forteller bare sine egne historier om hvordan deres spill har gått. Dette ender opp med å bli til forveksling likt som Game of Thrones fanfiction.

Vurdering: Came for the mod, left cause of the fanfic

r/PHP

Dette er (dessverre) den største av subredditene, med over 100k medlemmer. Til de som ikke vet hva PHP er: bra jobba, det er best sånn! Dette er et utmerket sted å stille spørsmål om PHP, prøve seg på "PHP-golf", eller å se en middelaldrende utvikler i sitt naturlige habitat. Jeg bør riktignok advare om at PHP er farlig, og oppfordrer alle å holde seg unna hvis dere ikke vet hva dere driver med.

Vurdering: Dette får en stor, feit F fra meg

r/GranTurismo

Her fikk jeg en solid dose med nostalgi. Jeg har ikke spilt Gran Turismo siden jeg var 12 år, men det hindrer ikke denne subredditen - med over 40k medlemmer er det fortsatt liv i en community her, selv om de fleste postene nylig har vært screensavers/lockscreens og folk som poster om at de føler seg gamle.

Vurdering: Selv om jeg aldri var veldig god i Gran Turismo, gir denne nostalgi for alle penga (disclaimer: gir ikke nostalgi hvis du ikke vet hva Gran Turismo er).

Så, ble det en kronikk? Var det verdt det? Skal jeg hjem og spille Gran Turismo nå? Jeg vet ikke.

TEKST: ALEXANDER MELDAL ANDERSEN

akademika" vs THE WORLD

Studentenes læringsmidler består av masse forskjellig, og ofte dyrt, lesestoff, men hva er best? Det er for denne saken vi har skaffet våre to giganter i en tre-runders boksekamp for å virkelig finne ut hvor man skal skaffe alle studentenes nødvendigheter. I den røde ring i fargene til en eller annen linjeforening etasjen under, Akademika! Derimot i det fine Online-blå hjørnet har vi Internettet! I denne kampen vil vi endelig finne ut hvem som faktisk har studentenes beste interesse i tankene.

ROUND 1: BØKER

Bøker. Love them or hate them, they be spitting straight facts. De kan være helt avgjørende for om faget går dårlig eller ei. Disse bøkene er riktignok ikke skrevet i enhjørningblod på hellig papyrus, men likevel ligger prislappen vanligvis på rundt 700kr! Nei, bruk heller sider som ibok eller finn, da er du også miljøbevisst.

ROUND 2: UTSTYR

Akademika tilbyr ikke bare bøker, men utstyret for selv å lære best. Synd er det da at utvalget er like magert som studass-salene etter 17. Mars. Det er kanskje et par variasjoner på den vanlige blyanten og skriveboken, men ikke noe veldig storartet. På nettet derimot har du muligheten til å blinge ut ditt studiestæsj med alt du kan tenke deg.

ROUND 3: MERCH

Sist, men ikke minst, har Akademika merch. Dessverre ser kreativiteten ut til å stoppe med å trykke en enkel NTNU-logo på diverse artikler. Her virker det mer fornuftig å holde av studielånet til øl på Studenteramfundet. Dersom du fortsatt ønsker merch, lag ditt egget og få det sendt fra Kina. Kanskje bare ikke akkurat nå.

THE VERDICT: TKO

Dommen er TKO til internett! Men akademika er god for en ting, kjøp ditt fem-års medlemskap til Samfundet, og aldri kom tilbake.

TEKST OG UTFORMING: LEO GIMRE

genfors 2020 starterpack

“ildsjeler”

“Online er som Abakus”

“sånn holder vi ikke på med”

“det skader ikke å teste”

1/5 stemmer blankt på en sak som har blitt diskutert i over en time

Online er ikke som Abakus

ingen er våkne til tidlig forelesning i morgen

Noen lurer på hva AUO egentlig står for, men det er for sent å spørre

“jeg føler at [...] har en positiv effekt”

ITEK Tech talks

Bedkom

Fagkom

Online

NTNU

Norge

Verden

Aslak

“VI KAN IKKE HA 20 VALG PÅ GENFORS”

that's where you're wrong kiddo

SPLITTE VERVET OM DET IKKE GÅR GJENNOM

Wait. That's illegal.

SPLITTE VERVET OM DET IKKE GÅR GJENNOM

Wait. That's legal.

GENFORS MEMES

Onlines generalforsamling er for mange et av årets høydepunkt, mye takket være enkelte onlineres dedikasjon til å lage ferske memes. Her er noen av kveldens sterkeste bidrag.

AUO: vi har et kort lite forslag

Genfors:

HVA SKULLE VI BRUKT 3/4 STEMME FOR?

“ONLINES NEDLEGGELSE”

ASLAK VS SAK 1

Top 10 Anime Battles

WatchMojo.com

Subscribe 10,550,946

4,120,690

38,460 4,488

Tid (Minutter)

75

7

ASLAK

INNLEGG

Ser ikke sånn ut

Så synes det ikke å være

Apeller i 20 sekunder hver

Aslak, Pål og August holder appeller i 20 sekunder hver.

- Pål vil komme tett innpå førsteklassingene.
- August stiller fordi Vervet er gøy, ikke fordi han vil hjem.

Q: kunne du tenkt deg å stilt til neste år om det var et smutthull som tillatte det?

- Aslak: Ja
- Pål: helst ikke fordi jobb
- August: [mumling]

